

den Domsældtes Benaadning. Dommen, med den afgivne Erklæring, indsendes til Justitsministeren.

§ 300.

Høiesteret afgjør ved sin Dom, hvo der skal udrede de ved Sagens Indankning fremkaldte Omkostninger. Bliker en Dom stadfæstet, paalægges Omkostningerne i Reglen den, der har indanket Dommen til Forandring eller til at kendes ufterrettelig. Omstødes eller forandres Dommen, og den er indanket af Domsældte, fritages han for at udrede Omkostningerne; er Sagen i saadant Tilfælde indanket af den offentlige Anklager, bestemmes det, efter de foreliggende Omstændigheder, hvo der skal bære Omkostningerne. Høiesteret kan efter Omstændighederne idømme Vedkommende alle eller en Deel af Omkostningerne. Den, der findes uden rimelig Grund at have indanket en Dom, kan derhos paalægges Bøder indtil 100 Rd. Under Omkostningerne er indbefattet Godtgjørelse til Anklager og Forsvarer. Fritages den Domsældte for at udrede Omkostningerne, eller er han ude af Stand til at betale dem, da udredes de af Kongerigets særlige Kasse.

§ 301.

Høiesteret kan ved sin Dom paalægge Dommeren, der har ført Forsædet i Nævningsretten, Meddommerne og Sagsførere ved Høiesteret, der have gjort sig skyldige i Pligtforsømmelse, Bøder indtil 200 Rd. Har Førstedommeren eller Dommerne ved grove Feil bewirket, at den forudgaaende Behandling af Sagen annulleres, kan Høiesteret paalægge ham eller dem de derved foranledigede Omkostninger.

§ 302.

Forøvrigt anvendes de hidtil gjældende Regler med Hensyn til Dommens Afgivelse ved Høiesteret, derunder indbefattet Lov 8de Marts 1856.

§ 303.

Ligeledes gjælde de hidtilværende Regler for Protokolførelsen og Dommens Udfærdigelse ved Høiesteret.

VIII.

Ny Prøve af en Sag, der endelig er paadømt.

§ 304.

En endelig paadømt Sag kan, hvad enten Dommen er fuldblyrdet eller ikke, i Domsældtes Interesse underkastes ny Prøve i følgende Tilfælde:

- 1) Naar et Vidne, der har havt væsentlig Indflydelse paa en Sags Afgjørelse, senere dømmes for at have aflagt falsk Vidnesbyrd under denne Sag.
- 2) Naar Straffedom er affagt mod en Person, og der senere mod en anden Person affiges Straffedom for den samme Forbrydelse, ifølge hvilken den første Dom maa antages at være urigtig.
- 3) Naar en Person, hvis formodede Død har fremkaldt en Straffedom, findes at leve.
- 4) Naar andre vægtige Grunde, som ikke kunde være kendte eller bevislig ikke have været kendte under Sagens tidligere Behandling, lade antage, at Dommen maa være urigtig.

§ 305.

I de nysnævnte Tilfælde kan saavel den Domsældte som den, der er optraadt som offentlig Anklager under Sagen, saa og Generaladvocaten fordrø en ny Prøve. Er den Domsældte afgaaet ved Døden, kan Begjæringen fremsættes af hans Egtfælle eller Arvinger.

§ 306.

Begjæringen indsendes til Generaladvocaten, dersom denne ikke selv stiller den. Generaladvocaten indsender Begjæringen med sine Bemærkninger til Høiesteret. Justitiarius i Høiesteret lader 5 af Rettens Medlemmer prøve Begjæringen. Efterat disse have indhentet fornøden Oplysning, afgjøre de, om der er Anledning til ny Prøve. Besvare de Spørgsmaalet bekræftende, annullere de den tidligere Dom, og Sagen, der saaledes skal gjenoptages, henvises til en anden Nævningsret end den, der tidligere har dømt i Sagen. Det bestem-